

gepubliceerd, zijn van dat gedeelte der duinen zeer belangrijk. Verder herinnert de voorsteller aan de Zuiderzee-monographie, gepubliceerd in 1922—1923.

Het terrein: Hoek van Holland Zuid „De Beer” is, zijnde *verboden gebied*, nog geheel onvoldoende bekend. Toegang is te krijgen bij den Commissaris van Politie te Hoek van Holland, den Heer Jas. Verder kan de boer van de Scheurpolder-Hoeve toegang verleen en de Administratie van het Kroondomein te 's-Gravenhage. Voor overzetten over den Nieuwe Waterweg is steeds een motorboot beschikbaar.

Mierentabel. — Van Dr. Stärcke's Mierentabel zijn nog eenige overdrukken beschikbaar. Ze wordt u toegezonden op ontvangst van een postwissel groot f 1.— of storting van een gelijk bedrag op postgiro 16373 Jac. P. Thijsse, Bloemendaal. T.

Een beginselkwestie. — In de buurt van Cambridge hebben de Engelschen een mooi natuurmonumentje het „Wicken Fen”, een overblijfsel van de „Fen Country” die voor een groot deel door ondernemende Hollanders in de zeventiende eeuw is droog gemaakt, nadat de oude Romeinen al eeuwen lang geleden geprobeerd hadden het hunne er toe te doen en, tusschen twee haakjes, zij schijnen het nog al heel goed gedaan te hebben.

Het Wicken Fen, een van de stukken, die niet zijn gedraineerd, is thans een Natuurmonument onder de National Trust. Het lijkt nog het meest op onze Boornbergumer Putten. De Engelschen hebben de studie van dit natuurmonument zeer degelijk ter hand genomen en af en toe verschijnt er een deeltje van „The Natural History of Wicken Fen”, kleine ongelooflijk dure boekjes maar propvol wetenschap en inspiratie.

Nu doet zich met dat Wicken Fen het geval voor, dat de plantengroei er zeer snel verandert, zooals dat in veenplassen wel meer voorkomt. Daarmee treden ook groote wijzigingen op in de dierenwereld. Sommige onderzoekers en liefhebbers zien nu met leedwezen de combinatie, waarin zij zich zoo gaarne vermeidden, verdwijnen en plaats maken, naar hun meening voor een minder interessante levensgemeenschap.

Wat nu te doen? Zeer ernstig wordt er over gedacht, om aan de veranderingen paal en perk te stellen en Wicken Fen te behouden in den toestand van 1925, m.a.w. het natuurmonument te beschermen tegen de natuur zelve. De vraag is of dat nu wel mag en of indien men dat doet het natuurmonument ook veranderd wordt in een plantentuin. Ik ben er zeer benieuwd naar, hoe dat verder loopen zal, vooral omdat wij in onze natuurmonumenten ook soms voor dergelijke vraagstukken komen te staan.

JAC. P. THIJSSSE.

Een graafwespvraagstuk. — Onder de vele dagen, die ik dezen zomer weer te Oisterwijk doorbracht, behoort ook de 30ste Juli, op welken dag het volgende werd waargenomen. In de buurt van het Belversven, bezig met het onderzoek naar de verschillende libellensoorten, nam ik plotseling, op hoogstens twee meter afstand, een graafwesp waar, die in de vlucht, als prooi tusschen de pooten, een libel met zich meedroeg. Onmiddellijk deed ik alle moeite het dier met zijn buit te bemachtigen, doch moest voor dit experiment eerst een vrij breede sloot overspringen. Tijdens den sprong verloor ik helaas het dier uit het oog en ofschoon direct met zoeken werd aangevangen, in de richting, waarin het dier was verdwenen, bleef dit vruchteloos.

Hoewel de tijd, dat het dier werd waargenomen slechts enkele seconden bedroeg, ben ik toch zeker van mijn waarneming. *De prooi was zonder twijfel een libel!* Ik meende zelfs deze te herkennen, als een ♀ *Enallagma cyathigerum* Charp., daar dit een kennelijk geteekend en gekleurd dier is, wat te meer voor de hand ligt te veronderstellen, daar deze libellensoort zeer talrijk vertegenwoordigd was, op de plaats van waarneming.

Betreffende de identificatie van de graafwesp, verdenk ik er sterk *Ammophila sabulosa* L. van; dit blijft, jammer genoeg, slechts een gissing!

In aansluiting met het bovenstaande, vindt men in D. L. N. XXVIII. 6. pag. 186 de